

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 listopada 2016 roku, po rozpatrzeniu wniosku z dnia 19 października 2016 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił W. C. prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 roku nie udowodnił wymaganego, co najmniej 15 - letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

/decyzja k. 8 plik II akt ZUS/

W dniu 2 grudnia 2016 roku W. C. złożył odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie prawa do emerytury po ustaleniu, iż przepracował 15 lat w szczególnych warunkach i w związku z tym, spełnia ustawowe przesłanki do przyznania emerytury. Wskazał, że był zatrudniony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku opalacza tkanin na oddziale bielnika w (...) zaś później na stanowisku bielarza.

/odwołanie k. 2/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 16 grudnia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie, podnosząc argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Ponadto organ rentowy podniósł, że do prac w szczególnych warunkach organ rentowy nie uwzględnił okresu zatrudnienia w Z.P.B. (...) S.A. od dnia 1 grudnia 1974 roku do dnia 25 kwietnia 1976 roku oraz od dnia 2 maja 1978 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku, ponieważ w przedłożonym świadectwie pracy zakład pracy nie powołał się na odpowiednie zarządzenie resortowe, nie podał punktu pod którym znajdują się wymienione stanowiska i nie wykazał okresów pracy na poszczególnych stanowiskach.

/odpowiedź na odwołanie k.3/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny

Wnioskodawca W. C. urodził się w dniu (...).

Wnioskodawca złożył wniosek o emeryturę w dniu 19 października 2016 roku. W. C. nie jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego.

/wniosek – k. 1-3 plik II akt ZUS/

W okresie od 27 lutego 1973 roku do 30 czerwca 2002 roku W. C. był zatrudniony w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w P. -poprzednio (...) Zakłady (...) w P.. Podczas zatrudnienia wnioskodawca pracował na następujących stanowiskach pracy:

- od 27 lutego 1973 roku do 30 listopada 1974 roku - goniec;
- od 1 grudnia 1974 roku do 25 kwietnia 1976 roku - opalacz tkanin;
- od 26 kwietnia 1976 roku do 12 kwietnia 1978 roku powołany do służby wojskowej;
- od 2 maja 1978 roku do 29 lutego 2000 roku opalacz tkanin;
- od 1 marca 2000 roku do 30 czerwca 2002 roku bielarz.

/świadectwo pracy z dnia 28 czerwca 2002 roku k. 6 plik II akt ZUS, książeczka wojskowa k. 4 plik I akt ZUS, karta pracownika z 1975 roku, karta przebiegu pracy, dokumentacja osobowo – płacowa - k. 14 wszyta koperta do akt /

(...) Zakładu (...) w P. zajmowały się produkcją tkanin. W. C. pracował na oddziale bielnic, gdzie miał miejsce proces wykańczania tkanin. Najpierw je opalano, a później bielono. Była to duża hala, gdzie pracowało od 10 do 12 maszyn w ciągłym ruchu. Wnioskodawca pracował na cały etat w systemie trzy zmianowym. Pracował w ochronnym kombinezonie oraz w rękawicach, gdy odbywało się bielenie, ponieważ ten etap wykańczania tkanin polegał na używaniu środków chemicznych. Były wykonywane pomiary stężeń czynników toksycznych

/zeznania wnioskodawcy k. 22v w zw. z wyjaśnieniami k. 21, zeznania świadka J. B. k. 22, zeznania świadka D. J. k. 22 i zeznania świadka K. R. k. 22/

Praca wnioskodawcy jako opalacza tkanin polegała na tym, że obsługiwał on maszynę, na której były umieszczone palniki gazowe, zaś tkanina musiała przejść przez maszynę. W ten sposób opalono ją z meszku, który miała tkanina. Następnie tkanina przechodziła na inną maszynę, gdzie była czyszczona i prana w środkach chemicznych w temperaturze 60 stopni. Tak wyczyszczona tkanina nawijana była później na toki. Następnie owijano tkaninę folią i podłączało pod prąd, bo toki miały napęd elektryczny. Ten etap produkcji służył do tego, aby wybielić tkaninę. Po tym etapie, który trwał około 12 godzin tkanina wjeżdżała na kolejną maszynę, gdzie bielarz bielił tkaninę w środkach chemicznych. Ostatnim etapem było wysuszenie tkaniny, do czego służyły maszyny - suszarki.

/zeznania wnioskodawcy k. 22v w zw. z wyjaśnieniami k. 21, zeznania świadka J. B. k. 22, zeznania świadka D. J. k. 22 i zeznania świadka K. R. k. 22/

Pracownicy pracujący na tym dziale otrzymywali dodatek za pracę w szczególnych warunkach oraz mleko.

/zeznania wnioskodawcy k. 22v w zw. z wyjaśnieniami k. 21, zeznania świadka J. B. k. 22, zeznania świadka D. J. k. 22 i zeznania świadka K. R. k. 22/

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w P. - poprzednio (...) Zakładu (...) w P. nie wystawiła wnioskodawcy świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach. W wystawionym przez pracodawcę, w dniu 28 lutego 2002 roku zwykłym świadectwie pracy wskazano, że W. C. zatrudniony w Zakładzie w pełnym wymiarze czasu pracy, od dnia 27 lutego 1973 roku do 30 czerwca 2002 roku na stanowisku goniec, opalacz tkanin i bielarz. Ponadto Zakład wskazał, że wnioskodawca w okresach od 12 lutego 1991 roku do 28 lutego 1991 roku, od 1 marca 1993 roku do 4 maja 1995 roku i od 15 maja 1997 roku do 31 grudnia 1998 roku korzystał z urlopu bezpłatnego.

/świadectwo pracy z dn. 14 lipca 2000 roku k. 9 plik II akt ZUS/

Na dzień 31 grudnia 1998 roku wnioskodawca ma 25 lat 9 miesięcy i 9 dni ogólnego stażu ubezpieczeniowego oraz ponad 15 lat pracy w szczególnych warunkach, przypadających od 01.12.1974 do 25.04.1976, od 26.04.1976 do 12.04.1978 (okres wojska), od 02.05.1978 do 31.12.1998, po odjęciu okresów urlopow bezpłatnych wymienionych w świadectwie pracy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 184 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 748 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz,
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 - wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn.

Z kolei art. 184 ust. 2 cytowanej ustawy stanowi, iż emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Stosownie do art. 32 ust. 1 powołanej ustawy, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 roku, będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Ustęp 2 tego przepisu stanowi natomiast, że dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa w ust. 1, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych. Ustęp 4 cytowanego przepisu stanowi, że wiek emerytalny, o którym mowa w ustępie 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ustępie 2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Przywołane przepisy dotychczasowe to rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku, Nr 8, poz.43 z zm.).

W myśl § 2 tego rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ustęp 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

W § 3 ustawodawca przyjął, że za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany „wymaganym okresem zatrudnienia” uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia. Z kolei § 4 tego rozporządzenia stanowi, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Przedmiotem sporu było udowodnienie przez wnioskodawcę wymaganego okresu - co najmniej 15 lat - pracy w szczególnych warunkach.

Z materiału dowodowego, zgromadzonego w sprawie wynika, że chociaż wnioskodawca nie przedstawił stosownego świadectwa pracy w warunkach szczególnych, to w w/w okresie wykonywał faktycznie prace przy wykańczaniu wyrobów włókienniczych w (...).

W świetle przywołanego wcześniej Rozporządzenia, zakład pracy wydaje zaświadczenie o zatrudnieniu w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wyłącznie na podstawie posiadanej dokumentacji, natomiast w sądowym postępowaniu odwoławczym możliwe jest ustalenie tych okresów także w oparciu o inne dowody (Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 21 września 1984 r. III UZP 48/84, publikowanej L.).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy przeprowadził stosowne postępowanie dowodowe. Wykazało ono, że praca wnioskodawcy, od 1 grudnia 1974 roku odbywała się stale i w pełnym wymiarze godzin na stanowisku opalacza tkanin. Było to stanowisko stworzone na wydziale wykańczania tkanin tzw. dział bielnik. Odbywał się tam proces wykańczania i wybielania wyprodukowanych tkanin. Wnioskodawca pracował na hali, gdzie było około 10 maszyn w ciągłym ruchu,

zaś do wykańczania posługiwano się środkami chemicznymi. Wnioskodawca pracował na stanowisku opalacza tkanin do 28.02.2000 roku zaś potem objął stanowisko bielarza.

Sąd doliczył do okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach, okres odbywania zasadniczej służby wojskowej (26.04.1976 – 12.04.1978), bowiem zarówno przed pójściem do wojska, jak i po powrocie, wnioskodawca pracował w szczególnych warunkach, a pracę po wojsku podjął w ciągu miesiąca od zakończenia służby (2 maja 1978).

Podsumowując, wnioskodawca wykazał ponad 15 lat pracy w szczególnych warunkach, przypadających przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Załącznik do przywołanego na wstępie rozporządzenia - Wykaz A zatytułowany "Prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego" zawiera listę prac rodzajowo zróżnicowanych wedle kryterium branżowego. W dziale VII, dotyczącym prac w przemyśle lekkim, w punkcie 4 wskazane są prace przy produkcji i wykańczaniu wyrobów włókienniczych.

W ocenie Sądu, praca wnioskodawcy na stanowisku opalacza tkanin jest niczym innym jak pracą przy wykańczaniu wyrobów włókienniczych.

W związku z powyższym, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, zmienił zaskarżoną decyzję przyznał W. C. prawo do emerytury od dnia 14 listopada 2016 roku, tj. od ukończenia przez niego 60 lat.

Zarządzenie: odpis wyroku z uzasadnieniem i pouczeniem doręczyć pełn. ZUS wypożyczając akta osobowe